

atque magnopere charus. is, quod omnia Turcarum instituta callebat, ea de re Zancanium admonuit, atque uti fœdus verbis Thraciis conscriptum haberet, pro sua in patriam charitate illum est hortatus. Zancanius re tentata cum nihil efficere potuisset, cum fœdere latinis scripto literis ad urbem rediit: neve nihil videretur attulisse, id quod ab Gritto ea de re Byzantii accepisset, Senatui reticuit.

Ea fœderis tam propensa renovatio magis etiam suspensos Patres fecerat, existimantes ea de causa regem sua consilia suppressisse, ut eos imparatos atque inermes adoriretur, præsertim quod missæ ad illum a Ludovico atque a Florentinis communi consensu paulo ante legationes multa de Senatu questæ, nihil eorum quæ regis animum in rempublicam inflammare possent, prætermiserunt. Quamobrem ut muniti ad omnes casus essent, Senatus decrevit, uti naves onerariæ bellicæ tres confestim ornarentur, eisque præfectus legeretur: lectusque est Aloisius Marcellus: uti navis item oneraria magna, quam Sebastianus Marcellus ædificari sibi curaverat, quæque Naupliæ tunc erat, armaretur, classique adjungeretur: literæque ad illum publice datæ, ut Corcyram navem adduceret: uti naves triremes triginta deducerentur: quarum navium decem ipsa in urbe, totidem Cretæ, sex in Apulia, quatuor in Illyrico magistratus Veneti remigibus atque militibus instruerent. pauloque post decem aliæ triginta prioribus sunt additæ. At Aloisio rege Galliæ salutato, uti supra dictum est, legati sunt ad eum ire iussi tres gratulatum reipublicæ nomine, Antonius Lauredanus, Nicolaus Michaelis, Hieronymus Georgius. Missæ deinde ab Senatu regi dono aquilæ in Creta insula captæ sexaginta ex earum genere, quibus in aucupio reges uti consueverunt: pellesque pretiosiores canis ab summo inter nigrum colorem conspersæ ducentæ: quæ ille munera vultu lætissimo accepit, egitque de iis Senatui gratias apud legatos, cum jam ii ad illum pervenissent. Sed ea dum ad regem legatio proficiscitur, Triultius, qui se